

“Het toeval zal voor het eerste vers zorgen”

23 November 2014 - 4 Januari 2015

Mijn kind, Jij en Ik

- 01. Leon De Smet, *Portret van Irma Dhondt-Dhaenens*, 1963
- 02. Hubert Malfait, *Portret van Roger Dhondt*, 1945
- 03. Geo Verbanck, *Buste van jongen*, 1940
- 04. Constant Permeke, *Volksvrouw*, 1921
- 05. Hubert Malfait, *Zigeurin met kind*, 1951
- 06. Hippolyte Daeye, *Het kind met groene mouwen*, 1926
- 07. Constant Meunier, *De wagenvoerster*, 1887
- 08. Jenny Montigny, *Moeder en kind*, 1920-1925
- 09. Geo Verbanck, *Naar het leven*, 1929
- 23. Hubert Malfait, *Portret van Roger Dhondt*, 1945

Mijn Lijden, Jij en Ik

- 10. Albert Servaes, *De beul*, 1936
- 11. Albert Servaes, *De verrezen Christus*, 1919
- 12. Maurice Schelck, *De verloren zoon*, 1928
- 13. Albert Servaes, *De zondaar*, 1936
- 14. Albert Servaes, *Piëta*, 1919
- 15. War Van Overstraeten, *Het bed*, 1947
- 16. George Minne, *De grote reliekdirager*, 1929

Mijn Job, Jij en Ik

- 17. Hubert Malfait, *Terug van het veld*, 1943
- 18. Constant Meunier, *Een praatje*, 1887
- 19. Frits Van Den Berghe, *De leurder*, 1935
- 20. Constant Meunier, *De dokwerker*, 1910
- 21. Marc Vanderleenen, *Developing new tools*, 2007
- 22. Johan Van Geluwe, *Laatste hommage aan Vincent Van Gogh*, 1990

“Deze wereld van geknipte doornen”

23 November 2014 - 1 Maart 2015

Deze zaal is toegewezen aan drie opeenvolgende tentoonstellingen gerealiseerd door Belgische gedetineerden in de gevangenis van Andenne. Het omvat hun eigengenoemd project **“Deze wereld van geknipte doornen”**.

In samenwerking met vzw Art Without Bars, leidde de Still House kunstenaar Zachary Susskind gedurende 2014 een reeks workshops binnen de gevangenis. Susskind introduceerde het idee van de tentoonstelling als een kunstvorm op zich om zo de samenwerking tussen gedetineerden te bevorderen naar een esthetische en conceptuele stellingname. De volgende tentoonstellingen verkennen hun onverwacht potentieel.

Het museum Dhondt-Dhaenens stelde haar vaste collectie ter beschikking van de gedetineerden voor **“Het toeval zal voor het eerste vers zorgen”** (23 november – 4 januari), een gedeelde biografische vertelling in drie segmenten of beuken (*Mijn Kind, Jij en Ik ; Mijn Lijden, Jij en Ik ; Mijn Job, Jij en Ik*). De gevangenen maakten zich dit werk eigen door veel van de tentoongestelde werken een nieuwe titel te geven. Kan tijd besteed aan reflectie, in combinatie met blootstelling aan en betrokkenheid met kunst, het optimisme verhogen dat nodig is om te kunnen rehabiliteren?

The Still House Group stelde tevens hun eigen werk ter beschikking van de gedetineerden en lieten hen toe dit werk binnen een bepaalde context te plaatsen. In **“Opening naar de verborgen gezichten van natuurlijk vers fruit”** (7 januari – 1 februari) hebben de gedetineerden te maken met de notie van ontsnapping door fantasie terwijl ze worstelen met de paradoxen die inherent zijn om de vruchten van onze ambities te bereiken.

“How are You Never You?” (4 februari – 1 maart) stelt een fundamentele vraag die als een woordspeling geldt. Het antwoord is onveranderd ‘in de gevangenis’. Door het verkennen van dit dilemma als een groep, getuigen de gedetineerden dat hun aanraking met de wereld van de kunst dankzij hun introductie van de Artpad door Art Without Bars in Andenne hun een zeldzaam respijt heeft gegeven van hun steeds moeilijker wordende situatie. Deze mannen ervaren voor de eerste maal de interactie tussen hun eigen werk en dat van anderen in het Museum Dhondt-Dhaenens..

Volgende artpadiens werken mee aan de driedelige tentoonstelling

“Deze wereld van geknipte doornen”:

Jason Branger, Claude Lempereur, Jaman Erdogan, André Paternoster, Ludovic Prevost, Pierre-Louis Bruijninx, Claude Feullien, Jean-Pierre Rybels, Alain V. en andere artpadiens die ervoor kiezen niet vernoemd te zijn.